

Türkiye`de eksen kayması olduğundan bahsediliyor. Türkiye`nin ekseni mi kayıyor?

Türkiye`nin ekseni mi var ki kaysın. (gülüşmeler...) Türkiye`nin ekseni denen şey aslında ABD eksenidir. Emperyalist eksendir. Türkiye kendi eksenini oluşturabilecek bir ülke konumunda değildir. Türkiye iki büyük güç olan Rusya ve ABD arasında oynayabilecek bir güce dahi ulaşmamıştır. Rusya ile bir çok anlaşması olmasına karşın bu iki güç arasında bir denge dahi oluşturamamıştır

Bu tartışmalar abesle iştigaldir diyorsunuz.

Brezilya ile birlikte İran`la ilgili olarak nükleer takas yapalım filan dediler. Başbakan ara sıra İsrail`e bağırıp çağırıyor. Buradan hareketle bir eksen kayması tartışılıyor. ABD`nin İsrail`e karşı eleştirileri ve onu istediği sınırlara çekme işini AKP aracılığıyla Türk burjuvazisi üstlenmiş durumdadır. ABD İsrail`söylemek istediğini Başbakan üzerinden yapmaktadır. Yani ateşten kes taneyi tutmaya yönelmiştir. Geçmişte Enver paşaların Alman emperyalizmine bağlanarak Pan-türkizm yapması gibi ABD emperyalizmine yaslanarak Neo-osmanlılık yapmaktadırlar.

Gençlik dönemlerinizde Deniz Gezmiş ve diğer bir çok devrimci önderle arkadaşlığınız ve yoldaşlığınız oldu. Bugüne baktığımızda gençler arasından bir Deniz Gezmiş veya Mahir Çayan`ın çıkmamasını neye bağlıyorsunuz?

Belki de bize öyle geliyordur. Aslında bir mayalanma sürecinin olduğuna inanıyorum, görüyorum. Deniz Gezmiş de Haydar Paşa Lisesinde okurken her yere eli kolu yetişmezdi ve her şeye de hakim değildi. O zamanın koşulları bugünkünden oldukça farklıydı. Arkadaşlarını ve Deniz`i Deniz yapan farklı koşullar vardı. O zaman hep kazanan bir süreç vardı. Bugün ise yenilginin ardından yeniden ayağa kalkma süreci var.

Deniz`i bir örnek ya da bir sembol olarak düşünürsek...

Üniversitelerden ziyade liselerde ciddi bir mayalanma var. Gözleri ışıl ışıl olan çakmak çakmak yanan gençlerle karşılaşıyorum. Umutsuz olmak için hiç bir neden yok. Gençler gerekli yardımı gösterip ilerletmemiz gerekir. Deniz`lerin sahip olmadığı yardım koşullarını sağlamamız gerekir. Mihri Belli, Deniz`lere yardım etmedi. Hikmet Kıvılcımlı Deniz`lere yardım etmedi. Bizi dağa onlar gönderdi. Bize abilik yapanlar bize yol gösterebilirlerdi ama gösterdikleri yollar hep tersine yollardı. Bizi onlar dağa yönlendirdiler, olumsuz tutumlarıyla. Biz bunu yapmayacağız. Gençlerin doğru yolda yürümelerinin katkıcıları olacağız. Onların işçi örgütleri içinde örgütlenmeleri ve sınıf mücadelesinin ciddi ve ileriden katkıcıları olmalarının dayanağı olacağız. Biz, Mihri abi veya Kıvılcımlı gibi yaparsak lanet olsun bize. Hem bizim bir çok tecrübeden sonra

geldiğimiz aşama, hem de Türkiye`nin bugünkü koşulları gereği böyle bakmak durumundayız.

Televizyonlarda yayınlanan, 68`i ve 70`li yılların siyasi gelişmelerini anlatan ``Hatırla Sevgili `` adlı diziye danışmanlık yaptınız. Geçmişte yaşananların bugüne aktarılmasında başka neler yapılmalıdır. Sanat kültür ve edebiyat açısından bakarsak.

Yapılması gereken çok şey var. Geçmişe hatta yakın geçmişe dair, bugüne aktarılması gereken çok şey olduğunu düşünüyorum. Askeri cuntaların titizlikle uyguladıkları politikalarından biri de geçmişle bağları koparmak ve hic bir şey olmamış ve her şey sıfırdan başlıyormuş gibi...Sadece darbeler değil. Örneğin, bunu Turgut Özal`da kesmeye çalıştı, şimdi Tayyip Erdoğan`da kesmeye çalışıyor. Askeri ya da sivil gerici geçmiş hep koparmaya ve atmaya çalışmıştır. Tayyip Erdoğan tüyleri diken diken olarak hala Komünistler, bilmem neler diye konuşuyor. Yani hep aynı gerici tutum. Asker sivil farketmiyor.

Bahsettiğin diziye gelirsek. Bu tür işler çok büyük bir maliyet gerektirir. Türkiye`de de çok tartışıldı. Danışman olmak iyi miydi, kötü müydü diye. Bunların tartışılmasının bile gerekmediği açıktır. Birileri böyle şeyler yapıyorlarsa, biz bunun en doğru bir şekilde yapılması için üstümüze düşen ne ise onu yapmalıyız. Tabii bunu yaparken, başka amaçları varsa ona da alet olmamalıyız. Darbeleri eleştireceğiz diye Tayyip Erdoğan`ı savunan bir dizide de yer almam tabii ki.

Dizide, devrimcilerin siyasi mücadeleleri yanında, bugün kaybolmaya yüz tutmuş o dönemin arkadaşlık ve insan ilişkileri de çok etkileyici oldu sanırım. Gerçekler üzerinden kurulu hikayelerin anlatılması hep ilerletici olmuştur.

Avrupa`da yaşayan göçmenlere vermek istediğiniz bir mesajınız ne olabilir?

Dünya devrimi. Dünya devrimi bir bütündür. İsviçre`si Almanya`sı olmaz, bu tek bir devrimci sürectir. Sadece İsviçre`deki ya da Türkiye`de ki ayağı olabilir. Biri diğerini besler ve destekler. Bunu böyle kavramak gerekir. İsviçre`de yaşayan bir Türkiye`li, buradan sınıf mücadelesine katılmalıdır. Bu Türkiye`yi tamamen unutsun, bir katkısı olacaksa bunu es geçsin anlamına gelmez. Ama önce ayağını bastığı yeri ilerleterek, kendi haklarını ve taleplerini gerçekleştirecek, Türkiye`deki mücadeleye katkısının da bundan geçtiğini bilerek davranmalıdır. Bizler de aynı davranışı Türkiye`de göstermeliyiz. Biz Türkiye`de sınıf mücadelesini ne kadar geliştirebilirsek, dünyanın değişik bölgelerine katkısı da o oranda olacaktır. Dediğim gibi tümü bir sürecin parçalarıdır.

Bize zaman ayırdığınız için ve bu söyleşi için teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim

(Röportaj / foto: Abidin ÇETİN)

A.Haydar Sancar

Güncel

'Kara koyun' karşıtı kutsal ittifak-1

2007`de yapılan seçimlerin ana gündemiydi, beyaz koyunlar tarafından tekmedenerek sınır dışı edilen kara koyunlar. Ve bu propagandanın etkisiyle SVP ,kazandığı zaferin karşılığı olarak sınır dışı inisiyatifi için 210 bin imza toplayarak 28 Kasım`da yapılacak oylamanın önünü açmıştı. Oylama neticesinde toplumun 'zararlı' göçmenlerden ayıklanarak temizleneceği, halkın sözünü ona can güvenliğini, ülkenin siyasi ve ekonomik çıkarlarını tehdit eden, sosyal sistemi istismar eden uyumsuz ve tehlikeli göçmenlerin kapı dışı edildikten sonra yek pare, kalitesi yüksek bir sosyal toplum yaratacakları propagandasının gördüğü kabulü, SVP ve bu görüşü etrafında kümelenmiş gerici odakların saldırı cesaretini artırdığı ve bu yönlü girişimlerin gelecek dönemde de gündeme geleceği gerçeğini ve oylamaya sunulacak ayrımcı 'düzenlemeyi' SP ve diğer partilerin tutumunu gelecek sayımda değerlendirmek üzere şimdilik bırakıyor, bu yazıda meselenin başka yönlerine dikkat çekmek istiyoruz. 2000`li yılların başlarından itibaren yaklaşık olarak her iki yılda bir, bazı liberal çevrelerin ve ırkçı-faşist kümelenmelerin 'revizyon' olarak adlandırdığı, Yabancılar ve Sığınma Yasası`nda yapılan sertleştirmeler, bir taraftan göçmen nüfusun baskı altına alınarak yerli toplumdaki izole edilmesine yol açarken, yerli halkın bir kesiminde de bu yönlü her girişimin haklı ve kabul edilmesi gereken bir girişim olduğu kanısının güçlenmesine yol açtı. Keza konusu aynı olan ve bu gerici çevreler tarafından oylamaya sunulan 1`i hariç tüm sertleştirme paketleri kabul edildi. Bu suretle de 'tarafsız', insan hakları savunusunda dünya sıralamasının en üstünde bulunan ülke, Avrupa'nın neredeyse en gerici Yabancılar ve Sığınma Yasası'na sahip oldu. Tedirginlik yaratan bu geriye doğru kayışın sebeplerini ortaya çıkarmak üzere şimdi şu soruları sorabiliriz; İsviçre halkı sağa mı kayıyor? Gerici her saldırıya evet demesinin gerekçeleri başka nasıl açıklayabilir?

Bu sorulara verilecek cevapların iki farklı kategoride toparlanması mümkün; İlk sınıflamada ülkenin siyasi ve ekonomik şekillenişinin yarattığı atmosferin ve bunun yansımalarının libereal sermaye çevreleri ve ırkçı-ayrımcı partiler tarafından istismar edilerek politik arenaya saçılmasının ortaya çıkardığı sonuçlar, diğerinde ise ülkenin sınıf hareketinin içerisinde bulunduğu durum ve işçi hareketinin örgütleyicisi olma iddiasındaki parti ve kurumların göçmen işçi ve emekçilerle birlikte yaratmaya çalıştığı ortak mücadele düzeyi ve buradan da yer edinmiş karşılıklı ön yargıların ortadan kaldırılması girişiminin aldığı mesafe olarak tanımlanabilir. İlkinden başlarsak; dünyanın refah ülkeleri sıralamasında Finlandiya`dan sonra ikinci sırada bulunan İsviçre`nin bu zenginliğine rağmen milyon üstünde yaşa yanının yoksulluk sınırı ve altında olduğu, çalışmasına rağmen aç kaldığı gerçeği ortadayken sermaye temsilcisi burjuva partilerin ve basın yayın organlarının bu gerçeğe sırtı dönük bir hatta yaptığı propağanda, bu gerçeğin gizlendiği bir tarzda, 'uyumsuz' göçmen kitlesi üstünde yoğunlaşmakta ve topluma yayılan suç işleme makinası göçmenlerin artışının kabul gördüğü bir kanıya dönüşmektedir. Sermaye gericiliği bunun üzerinden emekçileri bölmekte, yabancılar üstünden mahsulü hasat etmektedir. Bu yönlü gerici propagandanın geri bilinçli yerli kamu oyunda ciddi bir etki bıraktığı, sermaye basınının paralel olarak sürdürdüğü provakatif yayın politikasının da bu etki alanını bazı çevrelerde hayli genişlettiği sonuçlarla birlikte ortaya çıkmaktadır. Kapitalist sömürü sisteminin emekçilerin hayatında yarattığı tahribat perdelenerek, kötü yaşam koşullarının dayatılmasıyla her alandan sıkıştırılmış emekçilerin ve göçmelerin içerisinde bulunduğu durum bu gerici çevrelerce istismar edilmiş, AB`ile uyumlu hale getirilmeye çalışılan dış politikanın gereğine göre popülist söylemler eşliğinde sistemin kendisine yönelme eğilimi taşıyan muhtemel bir emekçi uyanışının seyrini değiştirmek hedefini taşımıştır. Bu hedefin muhafazakar çevrelerde yaygın kabul gördüğü ve bu kabulün dönem dönem 'sosyal demokrat' çevrelerden de destek bulunduğu geçen dönem içerisinde gözlemlenen bir gerçek olmuştur. Ve bu taban hak gaspları saldırılarının evetçi tabanını oluşturmaktadır. Bugüne kadar yapılan seçimlere ve oylamalara halkın katılım oranının %50`yi çok nadiren geçtiği, ortalamasının %48 civarlarında kaldığı gerçeği göz önünde bulundurulduğunda, çoğunluğun müdahale dışı kaldığı durumu görülecektir. Yani halkın çoğunluğu karar verme mekanizmasına katılmamaktadır. Ülke politikasına ilgisini bir şekilde kaybetmiş bu kesimin, doğru zemin üzerinden kazanıldığında göstereceği etkinin belirleyici rol oynayacağı ortadadır. Zürih, Basel ve Cenevre gibi göçmen nüfusun %30`lara yaklaştığı kent merkezlerinde muhafazakar eğilimlerin değişme gösterdiği, yerli ve göçmenlerin ortak yaşam alanlarının genişlediği durumlarda rasyonel eğilimlerin nispi olarak güç kazandığı bir dağılım ortaya çıkmaktadır.

Yukarıda vurgulamaya çalıştığımız somut durumla beraber ikinci kısım ilgilili şunları söyleyebiliriz; Sermaye gericiliği sömürü çarkını perdeleme, kazanılmış hakları gasp etme ve güçleri bölme adına kirli bir propağanda yürütmekte, istatistiki verileri manüple ederek işçi ve emekçileri karşı karşıya getirip burdan prim yapma hesabıyla hareket etmektedir. Bu bölme girişimi ve saldırılar karşısında, emekçilerin çıkarına olacak politikalar üretme ve bunun etrafında da etnik farklılıkları ortadan kaldırarak tüm emekçileri birleştirme göreviyle yükümlü olan işçi örgütlenmelerinin atıl bir konumda kaldığı, yer yer ortaya çıkan kalkışmaların, gerici propağandanın etkisini kırarak, gerçekleri tam anlamıyla yansıtmaya ve etki alanında bulunan emekçileri kendi sorunları etrafında örgütlemeye, diğer taraftan da atıl konumdaki %50`nin üzerindeki kesimi kazanma becerisinden uzak olduğu görülmektedir. Üyelerinden yarısından fazlasının göçmen olduğu sendikal örgütlenmelerin, emekçilerin göçmenler sorununda da sınıf kardeşliği temelinde bir araya gelmesini sağlayacak bütünlüklü içi dolu bir politikadan yoksunluğu da sıraladığımız liberal -gerici saldırıların zemin bulmasına olanak sağlamaktadır. Bütün bu veriler şuna işaret etmektedir; Korukuları ve kaygıları sünni ve yalan propağandayla kışkırtılan halk kesimleri, SVP merkezli gerici politikalara destek vermektedir. Kemikleşmiş cüzzî bir muhafazakar kesim dışında bu taban kazanılmaya açık bir tabandır. Bu tabanı da işçi ve emekçiler ancak kendi politikalarıyla kazanacaktır.